

Konec lenosti v lese Ráholci

V lese Ráholci se hodně dlouho nic nedělo. Kuchařská a bytosti byly jiné. Beverky jedly odpadky miso, aby lou slaly oříšky, vodník si dýsoval sardinky v plechovce, hejkal už ani neráhejkal, vily slously sal, že se nevěšly do sasu a spasilici se jen ráběli v postelích a vůbec nepracovali. Jednoho dne se Ráholecká rada spasilici shodla na tom, že se s touto leností všech spasiliků, svíračů a ostatních bytostí musí něco udělat. Rozhodli se, že se v Ráholci založí fotbalový klub spasiliků. Odhlasovalo se pro něj jméno FC Viktoria Ráholec. Pro vily se založil seneční spolek, hejkal začal chodit na hodiny hejkání, beverky se učily skok do dálky a vodník měl hodiny plavání. Zvířátka a ostatní bytosti se ale všechno dělaly špatně, potřebovaly nějaké učitelky a trenéry, protože nikdo v lese Ráholce to neuměl. Hodně dlouho se sháněli trenéři a učitelé, až se našel fotbalový trenér Jaroslav Malý, učitelka hejkání paní Hručná, trenérka skoku do dálky paní Hravá, plavecký trenér pan Luchánek a učitelka sance paní Podivná. A sal se brzy stali ráholeckí sportovci a hejkal profesionály, ráholeckí fotbalisté vyhráli celorepublikovou spasilicií fotbalovou ligu, vily vyhrávaly všechny seneční soutěže, no skraška jim to všem šlo a obyvatelé Ráholce už nebyli líní, naopak byli pilní.